

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
КАФЕДРА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з науково-методичної
та навчальної роботи

О.Б. Жильцов

2014/року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Планування розвитку території

Спеціальність 8.15010001 «Державне управління»

Інститут суспільства

2014-2015 навчальний рік

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Інститут суспільства

Кафедра державного управління та управління освітою

РОБОЧА НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА

Планування розвитку територій

галузь знань: 1501 Державне управління
напрямок підготовки: 8.15010003 Державне управління
(освітньо-кваліфікаційний рівень «*магістр*»)
за вимогами кредитно-модульної системи

Київ 2013

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ, НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Інститут суспільства

Планування розвитку територій

«ПОГОДЖЕНО»

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Проректор з науково-
методичної та навчальної
роботи

Вченою радою Інституту суспільства
Протокол № __ від _____ 2012 р.

_____ О.Б. Жильцов

Планування розвитку територій

галузь знань: 1501 Державне управління
напрямок підготовки: 8.15010003 Державне управління
(освітньо-кваліфікаційний рівень «магістр»)
за вимогами кредитно-модульної системи

«СХВАЛЕНО»

на засіданні кафедри державного
управління та управління освітою
Протокол № _____ від _____
2013 р.

Завідувач кафедри державного
управління та управління освітою

_____ Л.В.Гонюкова

Київ 2013

УДК ---
ББК ---

Планування розвитку територій Робоча навчальна програма. – К.: Видавництво «Університет» КУ імені Бориса Грінченка, 2013. – 36 с.

Укладач:

- Краснейчук А.О., кандидат наук з державного управління, доцент кафедри державного управління та управління освітою

УДК ---
ББК ---

© Краснейчук А.О., 2013 р.
© КУ імені Бориса Грінченка,
2013р.

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	5
II. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ	7
III. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН	8
IV. ЗМІСТ ПРОГРАМИ ДИСЦИПЛІНИ «ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ»	10
V. НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КАРТА ДИСЦИПЛІНИ «ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ»	19
VI. КАРТА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ	21
VII. ІНДИВІДУАЛЬНЕ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНЕ ЗАВДАННЯ	22
VIII. СИСТЕМА ПОТОЧНОГО І ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ	23
IX. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	34
X. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА	36

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Робоча навчальна програма з дисципліни «Планування розвитку територій» (далі – Програма) є нормативним документом Київського університету імені Бориса Грінченка, який розроблено кафедрою державного управління та управління освітою Інституту суспільства на основі ОПП відповідно до затвердженого навчального плану.

Програму розроблено з урахуванням рекомендацій МОН України «Про перелік напрямів (спеціальностей) та їх поєднання з додатковими спеціальностями і спеціалізаціями для підготовки педагогічних працівників за освітньо-кваліфікаційними рівнями бакалавра, спеціаліста, магістра» (лист № 1/9-736 від 06.12. 2007 р.)

Програму укладено згідно з вимогами кредитно-модульної системи організації навчання в Київському університеті імені Б.Д. Грінченка відповідно до вимог ОКХ, алгоритму вивчення навчального матеріалу дисципліни.

Програма визначає перелік, обсяг, складові та технологію оцінювання навчальних досягнень слухачів, необхідне навчально-методичне забезпечення.

Навчальна дисципліна «Планування розвитку територій» є складовою частиною дисциплін циклу професійної та практичної підготовки варіативної частини блоку навчальної програми.

Метою викладання навчальної дисципліни є поглиблення знань з питань теорії та практики планування регіонального розвитку, удосконалення умінь і набуття навичок аналізу існуючого потенціалу регіону. Вміння аналізувати вітчизняний та зарубіжний досвід планування регіонального розвитку та використовувати його в роботі. Визначення принципів підходів до розв’язання актуальних проблем регіонального розвитку, вміння прогнозувати та оцінювати результати запроваджених заходів.

Навчальна дисципліна «Планування розвитку територій» має своїм **завданням** вивчення:

- особливостей освітньо-кваліфікаційної характеристики підготовки магістрів галузі знань «Державне управління»;
- головних положень освітньо-професійної програми і навчального плану підготовки магістрів галузі знань «Державне управління»;
- основних засад організації навчальної діяльності у вищому навчальному закладі;

Знання. Курс «Планування розвитку територій» має на меті:

- надання слухачам знань, що базуються на сучасному вітчизняному досвіді з питань теорії та практики державного (регіонального) планування та управління розвитком територій, прогнозування регіонального розвитку.
- ознайомлення із зарубіжним досвідом планування розвитку територій та впровадженням регіональної політики;
- визначення актуальних проблеми сучасного розвитку територій в Україні;
- розкриття сутності і змісту державної регіональної політики в контексті планування розвитку територій та ролі місцевих органів влади у її реалізації;
- формування у слухачів систематизованих знань про систему планування та прогнозування розвитку міст і регіонів, діяльність посадових осіб та органів

місцевої влади, їх повноваження та завдання у сфері соціально-економічного розвитку і планування;

- формування вміння та навичок практичного використання законодавчих актів, форм і методів планування розвитку територій, регулювання земельних відносин, охорони довкілля.

Навчальні результати / досягнення: слухачі набувають уміння та навички:

- аналізувати вітчизняний та зарубіжний досвід планування з метою його використання у подальшій роботі;
- аналізувати ресурсний потенціал регіону, визначати проблеми та напрями перспективного розвитку міст і регіонів, окреслювати пріоритети розвитку;
- аналізувати та визначати перспективні напрями у сфері регулювання земельних відносин у місті. Застосовувати сучасні підходи до розробки та реалізації програми приватизації земель, методів та механізмів платного використання земель.
- опрацювати джерела і літературу з питань регіонального розвитку вітчизняного та зарубіжного наукового доробку.

Кількість годин, відведених навчальним планом на вивчення дисципліни, становить 90 год., із них:

- лекції – 8 год.;
- семінарські заняття – 8 год.;
- індивідуальна робота – 4 год.;
- самостійна робота – 36 год.;
- семестровий контроль – 30 год.;
- модульний контроль – 4 год.

II. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ

1. ОПИС ПРЕДМЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Предмет: Планування розвитку територій

Дисципліна	Напрямок, спеціальність, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів, відповідно до ECTS: 3 <i>кредити</i>	Шифр та назва галузі знань: <i>1501 «Державне управління»</i>	Частина програми (варіативна): <i>вибір слухача</i>
Кількість змістовних модулів: <i>6 модулів</i>	Шифр та назва напрямку підготовки: <i>8.15010003 «Державне управління»</i>	Рік підготовки: 1 Семестр: 2
Загальний обсяг дисципліни: <i>90 години</i>	Освітньо-кваліфікаційний рівень: <i>«Магістр»</i> .	Аудиторні заняття: 20 год. 3 них: Лекції: 8 год. Семінарські заняття: 8 год. Індивідуальна робота: 4 год. Самостійна робота: 36 год.
Кількість тижневих годин: 2 <i>години</i>		Модульний контроль: 4 год. Вид контролю: ПМК

III. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

Використані скорочення:

- ✓ лекції (Л);
- ✓ семінарські заняття (СЗ);
- ✓ практичні заняття (ПЗ);
- ✓ індивідуальна робота (ІР);
- ✓ самостійна робота (СР);
- ✓ підсумковий контроль (ПК);
- ✓ аудиторні заняття (А);
- ✓ разом (Р).

	Назви розділів	Р	А	Л	СЗ	ПЗ	ІР	СР	ПК
Напрямок підготовки «Державне управління» галузі знань «Планування розвитку територій»									
Змістовий модуль І.									
Система прогнозування, планування й розробки програм економічного й соціального розвитку в державному управлінні України									
1	Тема 1. Планування та прогнозування як методи державного управління	8		2			3	3	
2	Тема 2. Державна політика прогнозування і планування в Україні	8			2		3	3	
	Разом	17	5	2	2		6	6	1
Змістовий модуль ІІ. Методологія прогнозування та планування									
3	Тема 3. Основи методології планування та прогнозування Нормативно-правове забезпечення та організація планово-прогнозної роботи в Україні	6					3	3	
4	Тема 4: Методика планування та прогнозування в регіонах України.	8			2		3	3	
	Разом	15	3		2		6	6	1
Змістовий модуль ІІІ Державні та регіональні програми суспільного розвитку									
	Тема 5. Державні та регіональні цільові програми як важелі процесу регіонального розвитку	14		2			6	6	
	Разом	15	3	2			6	6	1
Змістовий модуль ІV . Планування розвитку виробництва і транспорту в регіонах									
	Тема 6. Планування розташування виробництва, транспортних мереж.	8	2	2			3	3	
	Тема 7. Планування регіонального виробництва	8	2		2		3	3	
	Разом	17	5	2	2		6	6	1
Змістовий модуль V. Розвиток соціально-гуманітарної сфери регіону									
	Тема 8. Планування розвитку галузей соціально-гуманітарної сфери	13	2	2			5	6	
	Разом	13	2	2			5	6	
Змістовий модуль VI Форми і методи інституційної підтримки регіонального розвитку									
	Тема 9. Інституціональне забезпечення розвитку територій	6					3	3	

Тема 10. Інституції регіонального розвитку	7	2		2		2	3	
<i>Разом</i>	<i>13</i>	<i>2</i>		<i>2</i>		<i>5</i>	<i>6</i>	
<i>Усього за навчальним планом</i>	<i>90</i>	<i>24</i>	<i>8</i>	<i>8</i>		<i>34</i>	<i>36</i>	<i>4</i>

IV. ЗМІСТ ПРОГРАМИ ДИСЦИПЛІНИ «ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ»

Змістовий модуль I. Система прогнозування, планування й розробки програм економічного й соціального розвитку в державному управлінні України

Тема 1. Планування та прогнозування як методи державного управління

1. Система прогнозування, планування й розробки програм економічного й соціального розвитку України та її регіонів.
2. Стратегічне планування регіонального розвитку.

Основні поняття теми: Система прогнозування, планування й розробки програм економічного й соціального розвитку України та її регіонів. Особливості прогнозування та планування в умовах ринкової економіки. Прогнозування і планування як стадії процесу управління економікою. Різниця між планом і прогнозом. Сутність поняття "прогноз". Визначення прогнозування. Прогнози економічного та соціального розвитку України. Сутність поняття "план". Види планування. Перспективні та поточні плани розвитку економіки країни у системі державного регулювання. Директивний, індирективний, регулятивний та індикативний плани. Роль стратегічного планування в умовах ринкової економіки. Форми, засоби і методи державного регулювання економіки. Система державних інструментів державного регулювання економіки. Об'єкт та суб'єкт планування та прогнозування. Схеми управління соціально-економічними системами в процесі планування та прогнозування. Види планування.

Тема 2: Державна політика прогнозування і планування в Україні

1. Основні характеристики прогнозування і планування.
2. Директивне, індирективне, індикативне та стратегічне планування.
3. Інструменти державної політики регулювання регіональних соціально-економічних процесів.

Рекомендована література:

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 черв. 1996 р
2. Закон України від 23.03.2000 № 1602-III "Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України" // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, N 25, ст.195.
3. Закон України від 07.02.2002 № 3059-III "Про Генеральну схему планування території України" // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, N 30, ст.204.
4. Закон України від 08.09.2005 № 2850-IV "Про стимулювання розвитку регіонів" // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, N 51, ст.548.

5. Закон від 16.11.1992 № 2780-XII “Про основи містобудування” // Відомості Верховної Ради України від 29.12.1992 1992 р., № 52, ст. 683
6. Закон України від 18.03.2004 № 1621-IV “Про державні цільові програми” // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, N 25, ст.352.
7. Закон України від 17.02.2011 № 3038-VI “Про регулювання містобудівної діяльності” // Відомості Верховної Ради України, N 34, ст.343.
8. Указ Президента України від 25.05.2001 № 341/2001 “Про Концепцію державної регіональної політики” // Офіційний вісник України офіційне видання від 15.06.2001 2001 р., № 22, стор. 20, стаття 983,
9. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 липня 2006 р. N 1001 “Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2015 року” // Офіційний вісник України від 09.08.2006 2006 р., № 30, стор. 36, стаття 2132.
10. Постанова Кабінету Міністрів України від 31.01.2007 № 106 “Про затвердження Порядку розроблення та виконання державних цільових програм” // Офіційний вісник України від 12.02.2007 2007 р., № 8, стор. 86, стаття 313.
11. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 4 жовтня 2006 р. N 504-р “Про схвалення Концепції вдосконалення системи прогнозних і програмних документів з питань соціально-економічного розвитку України” // Офіційний вісник України від 18.10.2006 2006 р., № 40, стор. 119, стаття 2692.
12. Берданова О.В. Стратегічне планування: навч. посіб. / О.Берданова, В. Вакуленко, В. Тертичка. – Л.: ЗУКЦ, 2008. – 138 с.
13. Біла С.О. Стратегії розвитку регіонів: шляхи забезпечення дієвості. Збірник матеріалів «круглого столу» / С. О. Біла. – К.: НІСД, 2011. – 88 с.
14. Державна регіональна політика: Навч.посібн. / Н.М.Гринчук, В.М.Вакуленко, – К.: НАДУ, 2007 – 64 с.
15. Кутідзе Л.С. Роль стратегічного планування у формуванні економічного потенціалу регіону / Л.С. Кутідзе // Вісник НУ «Політехніка»: Логістика. – 2009. – № 472. – С. 103-108.
16. Основи регіонального управління в Україні. Підруч. (з грифом МОН України) / За ред.: В.М.Вакуленко, М.К.Орлатого. – К.:НАДУ, 2011. – 635 с.
17. Реформа публічного управління в Україні: виклики, стратегії, майбутнє: Монографія / Нац.акад.держ.упр. при Президентові України; Відп.ред. І.А.Грицяк. – К.: "К.І.С.", 2009. – 240 с.
18. Енциклопедія державного управління : у 8 т. / Нац. акад. держ.упр. при Президентові України ; наук.-ред. колегія : Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. – К. : НАДУ, 2011.Т. 5 : Територіальне управління / наук.-ред. колегія : О.Ю Амосов (співголова), О.С.Ігнатенко (співголова) та ін. – 2011. – 408 с. [Ел. ресурс].-

Режим
доступу:

<http://212.111.196.8:8081/ndi/encyclopedia/default.aspx>

Змістовий модуль II. Методологія прогнозування та планування

Тема 3. Основи методології планування та прогнозування Нормативно-правове забезпечення та організація планово-прогнозної роботи в Україні

1. Методи планування та прогнозування.
2. Програмно-цільовий метод як спосіб формування системи планових рішень.
3. Нормативно-правові акти організації планово-прогнозної роботи в Україні та її регіонах.

Основні поняття теми: Методологія прогнозування та планування великих керованих систем. Методи експертних оцінок, екстраполяції, моделювання, нормативного прогнозування та ін. Класифікація методів планування та прогнозування. Програмно-цільовий метод як спосіб формування системи планових рішень. Вимоги до інформації при розробці планово-прогнозних документів. Етапи становлення та формування нормативно-правової бази для системи планово-прогнозних документів в Україні. Закони України “Про місцеві державні адміністрації (ст. 17) та “Про місцеве самоврядування в Україні” (ст.44) про повноваження місцевих державних адміністрацій в галузі соціально-економічної розробки проектів програм соціально-економічного розвитку. Закон України “Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України” про правові, економічні та організаційні засади формування цілісної системи прогнозних і програмних документів економічного і соціального розвитку України. Організація планування на державному та регіональному рівнях
Етапи розробки прогнозних та планових документів в Україні

Тема 4: Методика планування та прогнозування в регіонах України.

1. Методи планування та прогнозування.
2. Програмно-цільовий метод як спосіб формування системи планових рішень.
3. Нормативно-правові акти організації планово-прогнозної роботи в Україні та її регіонах.

Рекомендована література:

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 черв. 1996 р
2. Закон України від 23.03.2000 № 1602-III “Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України” // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, N 25, ст.195.
3. Закон України від 07.02.2002 № 3059-III “Про Генеральну схему планування території України” // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, N 30, ст.204.
4. Закон України від 08.09.2005 № 2850-IV “Про стимулювання розвитку регіонів” // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, N 51, ст.548.

5. Закон від 16.11.1992 № 2780-XII “Про основи містобудування” // Відомості Верховної Ради України від 29.12.1992 1992 р., № 52, ст. 683
6. Закон України від 18.03.2004 № 1621-IV “Про державні цільові програми” // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, N 25, ст.352.
7. Закон України від 17.02.2011 № 3038-VI “Про регулювання містобудівної діяльності” // Відомості Верховної Ради України, N 34, ст.343.
8. Указ Президента України від 25.05.2001 № 341/2001 “Про Концепцію державної регіональної політики” // Офіційний вісник України офіційне видання від 15.06.2001 2001 р., № 22, стор. 20, стаття 983,
9. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 липня 2006 р. N 1001 “Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2015 року” // Офіційний вісник України від 09.08.2006 2006 р., № 30, стор. 36, стаття 2132.
10. Постанова Кабінету Міністрів України від 31.01.2007 № 106 “Про затвердження Порядку розроблення та виконання державних цільових програм” // Офіційний вісник України від 12.02.2007 2007 р., № 8, стор. 86, стаття 313.
11. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 4 жовтня 2006 р. N 504-р “Про схвалення Концепції вдосконалення системи прогнозних і програмних документів з питань соціально-економічного розвитку України” // Офіційний вісник України від 18.10.2006 2006 р., № 40, стор. 119, стаття 2692.
12. Берданова О.В. Стратегічне планування: навч. посіб. / О.Берданова, В. Вакуленко, В. Тертичка. – Л.: ЗУКЦ, 2008. – 138 с.
13. Державна регіональна політика: Навч.посібн. / Н.М.Гринчук, В.М.Вакуленко, – К.: НАДУ, 2007 – 64 с.
14. Регіональний розвиток та просторове планування територій: досвід України та інших держав – членів Ради Європи // В.С. Куйбіда, В.А. Негода, В.В. Толкованов. – К. Вид-во «Крамар», 2009. – 170 с.
15. Європейські орієнтири місцевого і регіонального розвитку: Збірник матеріалів та документів / Заг. Ред.. М. Пухтинського, О. Власенка. – К. : Вид-во Академії муніципального управління. 2009. 508 с.
16. Енциклопедія державного управління : у 8 т. / Нац. акад. держ.упр. при Президентові України ; наук.-ред. колегія : Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. – К. : НАДУ, 2011.Т. 5 : Територіальне управління / наук.-ред. колегія : О.Ю Амосов (співголова), О.С.Ігнатенко (співголова) та ін. – 2011. – 408 с. [Ел. ресурс].-
Режим доступу:
<http://212.111.196.8:8081/ndi/encyclopedia/default.aspx>

Змістовий модуль III. Державні та регіональні програми суспільного розвитку

Тема 5. Державні та регіональні цільові програми як важелі процесу регіонального розвитку

1. Загальна структура та зміст програмно-прогнозних документів України.
2. Основні засади, принципи та порядок розробки цільових програм.

Основні поняття теми: Застосування програмно-цільового методу планування. Цільові комплексні програми в системі програм, які розробляються у рамках стратегічного планування. Поділ за спрямованістю державних цільових програм на: економічні, наукові, науково-технічні, соціальні, національно-культурні, екологічні, оборонні, правоохоронні тощо. Розроблення державних цільових програм відповідно до Закону України “Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України”, інших нормативно-правових актів та Тимчасових методичних рекомендацій. Суб’єкти розроблення державних цільових програм. Паспорт державної цільової програми. Ресурсне забезпечення державної цільової програми. Загальна структура та зміст програмно-прогнозних документів України. Основні засади, принципи та порядок розробки цільових програм.

Рекомендована література:

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 черв. 1996 р
2. Закон України від 23.03.2000 № 1602-III “Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України” // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, N 25, ст.195.
3. Закон України від 07.02.2002 № 3059-III “Про Генеральну схему планування території України” // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, N 30, ст.204.
4. Закон України від 08.09.2005 № 2850-IV “Про стимулювання розвитку регіонів” // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, N 51, ст.548.
5. Закон від 16.11.1992 № 2780-XII “Про основи містобудування” // Відомості Верховної Ради України від 29.12.1992 1992 р., № 52, ст. 683
6. Закон України від 18.03.2004 № 1621-IV “Про державні цільові програми” // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, N 25, ст.352.
7. Закон України від 17.02.2011 № 3038-VI “Про регулювання містобудівної діяльності” // Відомості Верховної Ради України, N 34, ст.343.
8. Указ Президента України від 25.05.2001 № 341/2001 “Про Концепцію державної регіональної політики” // Офіційний вісник України офіційне видання від 15.06.2001 2001 р., № 22, стор. 20, стаття 983,
9. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 липня 2006 р. N 1001 “Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2015 року” // Офіційний вісник України від 09.08.2006 2006 р., № 30, стор. 36, стаття 2132.
10. Постанова Кабінету Міністрів України від 31.01.2007 № 106 “Про затвердження Порядку розроблення та виконання державних цільових програм” // Офіційний вісник України від 12.02.2007 2007 р., № 8, стор. 86, стаття 313.
11. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 4 жовтня 2006 р. N 504-р “Про схвалення Концепції вдосконалення системи прогнозних і

програмних документів з питань соціально-економічного розвитку України” // Офіційний вісник України від 18.10.2006 2006 р., № 40, стор. 119, стаття 2692.

12. Берданова О.В. Стратегічне планування: навч. посіб. / О.Берданова, В. Вакуленко, В. Тертичка. – Л.: ЗУКЦ, 2008. – 138 с.
13. Державна регіональна політика: Навч.посібн. / Н.М.Гринчук, В.М.Вакуленко, – К.: НАДУ, 2007 – 64 с.
14. Регіональний розвиток та просторове планування територій: досвід України та інших держав – членів Ради Європи // В.С. Куйбіда, В.А. Негода, В.В. Толкованов. – К. Вид-во «Крамар», 2009. – 170 с.
15. Європейські орієнтири місцевого і регіонального розвитку: Збірник матеріалів та документів / Заг. Ред.. М. Пухтинського, О. Власенка. – К. : Вид-во Академії муніципального управління. 2009. 508 с.
16. Енциклопедія державного управління : у 8 т. / Нац. акад. держ.упр. при Президентові України ; наук.-ред. колегія : Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. – К. : НАДУ, 2011.Т. 5 : Територіальне управління / наук.-ред. колегія : О.Ю Амосов (співголова), О.С.Ігнатенко (співголова) та ін. – 2011. – 408 с. [Ел. ресурс].- Режим доступу: <http://212.111.196.8:8081/ndi/encyclopedia/default.aspx>

Змістовий модуль IV. Планування розвитку виробництва і транспорту в регіонах

Тема 6. Планування розташування виробництва, транспортних мереж.

1. Фактори, що впливають на процеси розміщення промислового виробництва.
2. Планування розвитку транспортних мереж.

Основні поняття теми: Принципи розміщення підприємств. Планування у галузях, що беруть участь у міжнародному поділі праці. Специфіка галузей, що виробляють багатомонокультурну продукцію. Планування роботи і розвитку транспорту. Скорочення вартості перевезень шляхом поліпшення розміщення продуктивних сил по регіонах країни. Досягнення пропорційності між розвитком транспорту і економіки в цілому. Залізничний, морський, річковий, повітряний, трубопровідний спеціалізований транспорт. Показники, що визначають обсяг роботи транспорту.

Тема 7. “Планування регіонального виробництва”.

1. Фактори, що впливають на процеси розміщення промислового виробництва.
2. Сільське господарство як важлива складова матеріального виробництва.

Рекомендована література:

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 черв. 1996 р

2. Закон України від 23.03.2000 № 1602-III “Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України” // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, N 25, ст.195.
3. Закон України від 08.09.2005 № 2850-IV “Про стимулювання розвитку регіонів” // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, N 51, ст.548.
4. Закон України від 18.03.2004 № 1621-IV “Про державні цільові програми” // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, N 25, ст.352.
5. Указ Президента України від 25.05.2001 № 341/2001 “Про Концепцію державної регіональної політики” // Офіційний вісник України офіційне видання від 15.06.2001 2001 р., № 22, стор. 20, стаття 983,
6. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 липня 2006 р. N 1001 “Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2015 року” // Офіційний вісник України від 09.08.2006 2006 р., № 30, стор. 36, стаття 2132.
7. *Основи регіонального управління в Україні*. Підруч. (з грифом МОН України) / За ред.: В.М.Вакуленка, М.К.Орлатого. – К.:НАДУ, 2011. – 635 с.
8. *Пушкар З., Пушкар Б., Стратегічне планування регіонального розвитку* // Українська наука: минуле, сучасне й майбутнє випуск 13, 2008р. [Електронний ресурс]: Заголовок з екрану http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Un_msm/2008_13/Puskar.pdf
9. *Кукса І.М., Гончаров Є.В. Черняков І.С. Стратегічне планування соціально-економічного розвитку регіону* [Електронний ресурс]: Заголовок з екрану http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/vsunu/2011_17/Kulsa_Gonc.pdf
10. *Регіональний розвиток та просторове планування територій: досвід України та інших держав – членів Ради Європи* // В.С. Куйбіда, В.А. Негода, В.В. Толкованов. – К. Вид-во «Крамар», 2009. – 170 с.
11. *Розроблення та впровадження стратегічного плану розвитку регіону: Практичний посібник* / Бавран Б. Вігода А. Девідсон Г., Мамонова В., Федів І., Санжаровський І. За ред.. Санжаровського І. – К.: Вид-во К.І.С., 2008. – 214 с.
12. *Енциклопедія державного управління : у 8 т.* / Нац. акад. держ.упр. при Президентові України ; наук.-ред. колегія : Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. – К. : НАДУ, 2011.Т. 5 : Територіальне управління / наук.-ред. колегія : О.Ю Амосов (співголова), О.С.Ігнатенко (співголова) та ін. – 2011. – 408 с. [Ел. ресурс].- Режим доступу: <http://212.111.196.8:8081/ndi/encyclopedia/default.aspx>

Змістовий модуль V. Розвиток соціально-гуманітарної сфери регіону

Тема 8. Планування розвитку галузей соціально-гуманітарної сфери

1. Соціально-гуманітарна сфера як важлива складова суспільного життя.
2. Планування розвитку галузей соціально-гуманітарної сфери.

Основні поняття теми: Планування розвитку освіти. Мета системи освіти. Освітні послуги. Закон України “Про освіту”, що передбачає всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів та здібностей, збагачення інтелектуального, творчого, культурного потенціалу нації, підвищення освітньо-професійного рівня громадян. Законодавче поле в галузі освіти в Законах України прямої дії: “Про освіту”, “Про загальну середню освіту”, “Про дошкільну освіту”, “Про професійно-технічну освіту” “Про вищу школу”, “Про позашкільні заклади”. Освітні потреби різних категорій населення. Мережа закладів освіти. Вища освіта – фундамент інтелектуального потенціалу суспільства.

Планування розвитку культури. Основні завданням плану розвитку галузей культури. Закон України “Основи законодавства про культуру”.

Планування розвитку охорони здоров'я, фізичної культури і соціального забезпечення

Змістовий модуль VI. Форми і методи інституційної підтримки регіонального розвитку

Тема 9. Інституціональне забезпечення розвитку територій

1. Розробка раціонального інституційного забезпечення державної регіональної політики.
2. Нормативно правове забезпечення інституціонального розвитку регіонів.

Основні поняття теми: Вирішення проблем економічного розвитку територій (регіонів) інституціональним забезпеченням розвитку територій. Закордонний досвід форм інституційної підтримки регіонального розвитку. Агенції регіонального розвитку та їхні мережі щодо ефективної співпраці з місцевою та центральною владами. Агенції регіонального розвитку як фокусні центри стратегічного планування та супроводження проектів розвитку територій, забезпечують ефективну міжсекторну співпрацю влади-бізнесу-громадськості та створюють якісно нове економічне середовище. Завдання діяльності. Принципи утворення. Інституції інноваційного розвитку територій. Локальні виробничі системи або кластери як галузево-територіальні добровільні об'єднання підприємницьких структур. Технопарки як тип інноваційних структур регіонального розвитку. Вільні економічні зони та території пріоритетного розвитку. Їх перелік, класифікація.

Тема 10. Інституції регіонального розвитку.

1. Необхідність і перешкоди формування цілісної системи управління територіями.
2. Використання різноманітних форм інституційної підтримки регіонального розвитку: український та зарубіжного досвіду.
3. Інноваційний розвиток територій.

Рекомендована література:

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 черв. 1996 р
2. *Основи регіонального управління в Україні*. Підруч. (з грифом МОН України) / За ред.: В.М.Вакуленка, М.К.Орлатого. – К.:НАДУ, 2011. – 635 с.
3. *Соловійов В.П.* Інноваційний розвиток регіонів: питання теорії та практики: Монографія / В. Соловійов В.П., Г. Корейанко, І. Голова юк – К.; Фенікс, 2008. – 224 с.
4. *Куйбіда В.С., Білоконь Ю.М.* Територіальне планування в Україні: європейські засади та національний досвід. – К.: Логос, 2009. – 108 с.
5. *Регіональний розвиток та просторове планування територій: досвід України та інших держав – членів Ради Європи* // В.С. Куйбіда, В.А. Негода, В.В. Толкованов. – К. Вид-во «Крамар», 2009. – 170 с.
6. *Енциклопедія державного управління : у 8 т.* / Нац. акад. держ.упр. при Президентові України ; наук.-ред. колегія : Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. – К. : НАДУ, 2011.Т. 5 : Територіальне управління / наук.-ред. колегія : О.Ю Амосов (співголова), О.С.Ігнатенко (співголова) та ін. – 2011. – 408 с. [Ел. ресурс].- Режим доступу: <http://212.111.196.8:8081/ndi/encyclopedia/default.aspx>

V. НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КАРТА ДИСЦИПЛІНИ

«Планування розвитку територій»

*Разом: 90 год., з них: лекції (8 год.), семінарські (8 год.), індивідуальна робота (4 год.),
самостійна робота (36 год.), модульний контроль (4 год.)*

Модулі (назви, бали)	Змістовий модуль I		Змістовий модуль II		Змістовий модуль III	Змістовий модуль IV		Змістовий модуль V	Змістовий модуль VI	
Лекції (теми, бали)	Тема 1. Планування та прогнозування як методи державного управління (1 бал)				Тема 5. Державні та регіональні цільові програми як важелі процесу регіонального розвитку (1 бал)	Тема 6. Планування розташування виробництва , транспортних мереж (1 бал)		Тема 8. Планування розвитку галузей соціально- гуманітарної сфери (1 бал)		
Семінарські заняття (теми, бали)		Тема 2 Державна політика прогнозування і планування в Україні (2 бали)		Тема 4. Методика планування та прогнозування в регіонах України. (2 бали)			Тема 7. Планування регіонального виробництва (2 бали)			Тема 10. Інституції регіонального розвитку. (2 бали)
СР (бали)	2	3	Тема 3 Основи методології планування та прогнозування Нормативно- правове забезпечення та організація планово- прогнозної роботи в Україні (5 балів)	5	2	2	4	2	Тема 9. Інституціональне забезпечення розвитку територій (5 балів)	6
ІНДЗ (бали)	20									

Поточний контроль (вид, бали)	Відповідь на семінарському занятті – 10 (в т. ч.: виступ, повідомлення, участь у дискусії)
Модульний контроль	<i>КМР – 1 (I модуль; 25 балів)</i> <i>КМР – 2 (II модуль; 25 балів)</i>

VI. КАРТА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота слухачів передбачає цілеспрямований пошук ефективних способів вивчення дисципліни, свідоме ставлення та послідовність в роботі, вміння використовувати наявну наукову літературу, публікації у періодичних виданнях, Інтернет-мережі, планування цілеспрямованої наукової пізнавальної та дослідницької роботи.

Формами самостійної роботи можуть бути:

- опрацювання наукових, періодичних, електронних джерел з основних питань держави, суспільства та державного управління, місцевого самоврядування;
- опрацювання законодавства України та нормативно-правової бази, які регулюють суспільні відносини у різних сферах життєдіяльності суспільства;
- підготовка завдань до семінарських занять;
- підготовка виступів, доповідей на науково-комунікативних заходах з даної проблематики.

Аудиторна робота слухачів передбачає роботу під час лекційних та семінарських занять, групових та індивідуальних консультацій.

Поряд з цими формами використовуються *тестові завдання*.

Розділи (обсяг в годинах)	Вид контролю	Бали	Термін виконання (тижні)
Змістовий модуль I.			
Система прогнозування, планування й розробки програм економічного й соціального розвитку в державному управлінні України			
Тема 1. Планування та прогнозування як методи державного управління (3 год.)	Усне опитування	2	
Тема 2. Державна політика прогнозування і планування в Україні (3 год.)	Підготовка семінарського завдання	3	
Змістовий модуль II.			
Методологія прогнозування та планування			
Тема 3. Основи методології планування та прогнозування Нормативно-правове забезпечення та організація планово-прогнозної роботи в Україні (3 год.)	Усне опитування	5	
Тема 4 Методика планування та прогнозування в регіонах України (3 год.)	Підготовка до семінарського заняття	2	
Змістовий модуль III.			
Державні та регіональні програми суспільного розвитку			
Тема 5. Державні та регіональні цільові програми як важелі процесу регіонального розвитку (6 год.)	Усне опитування	2	
Змістовий модуль IV.			
Планування розвитку виробництва і транспорту в регіонах			
Тема 6 Планування розташування виробництва, транспортних мереж (3 год.)	Усне опитування	2	
Тема 7. Планування регіонального виробництва (3 год.)	Підготовка до семінарського заняття	4	

Змістовий модуль V.			
Розвиток соціально-гуманітарної сфери регіону			
Тема 8. Планування розвитку галузей соціально-гуманітарної сфери (5 год.)	Усне опитування	2	
Змістовий модуль VI.			
Форми і методи інституційної підтримки регіонального розвитку			
Тема 9. Інституціональне забезпечення розвитку територій (3 год.)	Усне опитування	5	
Тема 10. Інституції регіонального розвитку (2 год.)	Підготовка до семінарського заняття	6	
Разом: 36 год.		Разом: 33 бали	

VII. ІНДИВІДУАЛЬНЕ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНЕ ЗАВДАННЯ

Мета ІНДЗ: перевірка засвоєння слухачами основного матеріалу дисципліни, отримання навиків роботи з першоджерелами, вміння орієнтуватися в законодавстві України, самостійно робити висновки з проблематики, яка була висвітлена в ІНДЗ.

Зміст ІНДЗ: завершена теоретична та практична робота у межах навчальної програми курсу на основі знань, умінь, навичок, які слухачі отримали під час занять і відображають зміст декількох тем дисципліни або всього курсу.

Види ІНДЗ та система їх оцінювання:

- тематичний реферат (20 балів);
- мультимедійний проект – презентація (20 балів);
- реферування літератури (20 балів).

1. Формою самостійної роботи слухачів є підготовка **тематичного реферату** (тема узгоджується з викладачем) на відповідну тему в межах курсу навчальної дисципліни.

Обсяг реферату визначається вмінням слухача стисло і водночас вичерпно розкрити тему: показати значення питання, що розглядається, оцінити, як воно висвітлюється в спеціальній літературі та розв'язується на практиці, зробити висновки та обґрунтувати власні пропозиції. При вдалому розкритті тем достатньо до 15 сторінок основного тексту (крім списку літератури та додатків).

Титульний аркуш реферату повинен мати такий зміст: назва Міністерства, назва університету; назва кафедри; назва навчальної дисципліни; назва роботи; прізвище, ім'я та по-батькові слухача, курс, особистий підпис; посада, прізвище та ініціали викладача, який перевірятиме реферат.

За титульним аркушем слідує зміст роботи, вступ, основна частина, висновки, список використаної літератури. Усі розділи й підрозділи реферату мають бути виділені заголовками та в разі потреби підзаголовками й відображені в змісті роботи.

Технічна характеристика реферату: шрифт основного тексту – Times New Roman; розмір шрифту (кегель) – 14; відстань між рядками – 1,5; поля тексту:

зверху, знизу – 2 см, ліворуч – 3 см, праворуч – 1,5 см; нумерація сторінок – праворуч зверху, без крапки в кінці. На титульній сторінці номер не ставиться.

Укладаючи список використаної літератури слід додержуватись вимог державного стандарту. Кожний бібліографічний запис треба починати з нового рядка, літературу належить розташувати в алфавітному порядку авторів (назв). Бібліографічні записи у «Списку...» повинні мати порядкову нумерацію. Посилання на літературу робляться в тексті в квадратних дужках із позначенням їх порядкового номера в списку й сторінок через кому.

2. Підготовка мультимедійного проекту (презентації) передбачає володіння слухачами мультимедійними технологіями. У проекті має міститися текст, що розкриває тему та зображення, що її ілюструють. Викладачеві надається роздрукована та електронна копії.

3. Реферування літератури відображає зміст 2-3 джерел із визначеної теми (тема узгоджується з викладачем). Слухач має опрацювати обрану тему та підготувати відповідний документ. Обсяг реферування літератури має бути в межах 5 сторінок формату А 4 (без списку літератури та додатків). До реферованої літератури додаються ксерокопії реферованих статей. Технічні вимоги: шрифт основного тексту – Times New Roman; розмір шрифту (кегель) – 14; відстань між рядками – 1,5; поля тексту: зверху, знизу – 2 см, ліворуч – 3 см, праворуч – 1,5 см; нумерація сторінок – праворуч зверху, без крапки в кінці.

Критерії оцінювання ІНДЗ:

№ п/п	Опис критерію	Максимальна кількість балів
1.	Повнота розкриття теми	10
2.	Логічність викладу матеріалу	5
3.	Оформлення, що відповідає вимогам	3
4.	Обсяг, що відповідає вимогам	2
Разом		20 балів

Шкала оцінювання ІНДЗ

Рівень виконання	Кількість балів, що відповідає рівню	Оцінка за традиційною системою
Високий	17 – 20	Відмінно
Достатній	13 – 16	Добре
Середній	8 – 12	Задовільно
Низький	0 – 7	Незадовільно

Оцінка з ІНДЗ є обов'язковим балом, який враховується при підсумковому оцінюванні навчальних досягнень слухачів з навчальної дисципліни.

VIII. СИСТЕМА ПОТОЧНОГО І ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ

Розрахунок рейтингових балів за видами поточного (модульного) контролю

№ з/п	Вид діяльності	Макс. к-ть балів	Модуль 1	Модуль 2	Модуль 3	Модуль 4	Модуль 5	Модуль 6	Σ
1.	Відвідування лекцій	1	1		1	1	1		4
2.	Відвідування семінарських занять	2	2	2		2	2		8
3.	Виконання завдання для самостійної роботи	10	10	10	10	10	10	10	60
4.	Робота на семінарському занятті (в т. ч.: доповідь, виступ, повідомлення, участь у дискусії)	5	5	5		5	5		20
5.	ІНДЗ	20							20
6.	Написання модульної контрольної роботи	25			25			25	50
	Усього		18	17	36	18	18	35	162
									162:100=1,62

Згідно з «Положенням про організацію навчального процесу в умовах кредитно-модульної системи навчання в Київському міському педагогічному університеті імені Б.Д. Грінченка», результати навчання слухачів щодо опанування навчальної дисципліни оцінюються за 100-бальною шкалою.

При цьому у процесі навчання за цим предметом слухач може отримати максимальну 100 балів.

Ураховуючи підрахунок за цією таблицею, максимальна кількість балів, яку може набрати слухач у процесі навчання, становить 207, відтак перевідний коефіцієнт становитиме для цієї дисципліни $207:100=2,07$. Тому при підсумовуванні балів, набраних за таблицею, одержану суму належить поділити на 2,07.

Для отримання позитивної оцінки для складання заліку слухачу необхідно набрати не менше 60 балів. Слухачу, який набрав від 0 до 59 балів виставляється «незадовільно» – залік не зараховується.

Переведення результатів, отриманих за 100-бальною шкалою оцінювання в 4-х бальну та шкалу за системою ECTS здійснюється за такою схемою:

Оцінка ECTS	Значення оцінки	Оцінка за шкалою університету	За національною шкалою
A	Відмінно – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу з, можливими, незначними недоліками	90 – 100 балів	відмінно
B	Дуже добре – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок	82-89 балів	добре
C	Добре – в цілому добрий рівень знань	75-81 балів	

	(умінь) з незначною кількістю помилок		
D	Задовільно – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності	69-74 балів	задовільно
E	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)	60-68 балів	
FX	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перекладання за умови належного самостійного доопрацювання	35-59 балів	Незадовільно
F	Незадовільно з обов’язковим повторним вивченням курсу – досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни	1-34 балів	

Тестові завдання для контролю знань з вивчення дисципліни

1. Прогнозування поєднує в собі наступні елементи:

- передбачення;
- інтуїція;
- пропонування.

2. За об'єктами прогнозування у системі прогнозів вирізняють такі основні групи прогнозів:

- прогнози ресурсів;
- прогнози розвитку економіки;
- прогнози суспільних потреб.

3. За часовим горизонтом прогнози класифікують на:

- термінові;
- оперативні;
- короткострокові;
- середньострокові;
- довгострокові.

4. На перехідному етапі від планової (адміністративно-командної) економіки до ринку виділяють плани:

- директивний,
- індирективний,
- регулятивний
- індикативний.

5. Суб'єктами макроаналізу, прогнозування, індикативного і державного регулювання економічної системи виступають:

- окремий громадянин;
- сектор домашніх господарств,
- підприємницький сектор,
- державний сектор.

6. Підвищення конкурентоспроможності регіонів та зміцнення їхнього ресурсного потенціалу передбачає:

- реструктуризацію економічної бази регіонів і створення умов для диверсифікації на новій технологічній основі;
- розбудову та модернізацію інфраструктури, яка підвищить інвестиційну привабливість регіонів.

7. Основні функції планування:

- аналітична;
- прогнозна;
- інструментальна;
- гіпотетична.

8. Державна регіональна політика спрямована насамперед на розв'язання таких проблем:

- низька інвестиційна привабливість регіонів та інноваційна активність у них;
- нерозвинуті виробнича та соціальна інфраструктури;
- зростання регіональних диспропорцій у сфері соціально-економічного розвитку регіонів;
- слабкі міжрегіональні зв'язки;
- низька політична активність населення регіонів;
- нераціональне використання людського потенціалу.

9. Відмітьте законодавчі акти, якими на державні органи покладені обов'язки з розробки прогнозів та програм соціально-економічного розвитку:

- Конституція України;
- Закон України "Про місцеве самоврядування в Україні";
- Закон України "Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України";

10. Державна Стратегія регіонального розвитку на період до 015 року передбачає:

- два етапи реалізації;
- три етапи реалізації;
- п'ять етапів реалізації.

11. Загальнодержавні програми економічного, науково-технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля затверджуються:

- законом України;
- постановою Кабінету Міністрів України.

12. Стратегічне планування регіонального розвитку включає такі стадії:

- розробка концепції регіонального розвитку;
- обґрунтування важливих пропорцій;
- формування системи цільових програм.

13. Стратегія соціально-економічного розвитку регіону визначає зміст основних напрямів діяльності органів місцевого самоврядування:

- управління соціально-економічним розвитком;
- управління бюджетом і фінансами;
- управління економікою і підприємництвом;
- управління майном і землею;
- управління зовнішньоекономічною діяльністю;
- охорона навколишнього середовища

14. Суб'єктами державної регіональної економічної політики виступають:

- центральні органи виконавчої влади;
- адміністрація Президента України;
- місцеві органи виконавчої влади;
- органи місцевого самоврядування.

15. Метою державної регіональної політики є:

- збільшення національного багатства країни шляхом ефективного використання природно-ресурсного, трудового і науково-технічного потенціалу кожного регіону та тісного співробітництва між регіонами;

- послідовне здійснення заходів щодо поступового вирівнювання соціально-економічного розвитку регіонів, підвищення ефективності територіального поділу праці, раціоналізації системи розселення, врахування економічних, соціальних, історико-культурних та інших особливостей регіонів під час проведення місцевих економічних реформ;
- підтримання внутрішньорегіональної збалансованості економічного розвитку, екологічного стану, соціально-демографічного і суспільно-політичного процесу.

16. Середньостроковий прогноз економічного і соціального розвитку України розробляється на:

1. 1 рік
2. 5 років
3. Більше 5 років

17. Короткостроковий прогноз економічного і соціального розвитку України розробляється на:

1. 1 рік
2. 5 років
3. Більше 5 років

18. Державна стратегія регіонального розвитку розробляється на:

1. 1 рік
2. 5 років
3. Більше 5 років

19. Бюджет адміністративно-територіальної одиниці та програми їх соціально-економічного розвитку розробляється на:

1. 1 рік
2. 5 років
3. Більше 5 років

20. Основними принципами, на яких базується державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку є:

1. Цілісності.
2. Об'єктивності.
3. Науковості.
4. Гласності.
5. Самостійності.
6. Самодостатності.
7. Рівності.
8. Дотримання загальнодержавних інтересів

21. Відзначте державні органи, які беруть участь в розробці державних прогнозів і програм

- Верховна Рада України;
- Кабінет Міністрів України;
- Центральні органи виконавчої влади.

22. Кабінетом Міністрів затверджується:

- державна стратегія регіонального розвитку;
- регіональна стратегія розвитку.

23. Угоду щодо регіонального розвитку підписує:

- Президент України;
- Прем'єр-міністр України;
- Віце Прем'єр-міністр України (за напрямком);
- голова обласної державної адміністрації.

24. Розроблення стратегії регіонального розвитку спирається на місцеві нормативно-правові акти, серед яких:

- розпорядження голови обласної державної адміністрації;
- розпорядження голови обласної ради;
- генеральний план розвитку області;
- рішення громадських організацій області;
- схема-прогноз розвитку та розміщення продуктивних сил області на період до 2015 року.

25. Основним джерелом інформації для оцінки соціально-економічного стану регіону є:

- інформаційно-аналітичний центр облдержадміністрації;
- департамент регіонального розвитку Міністерства економіки України;
- Державна служба статистики України;
- обласне управління статистики;

26. Підвищення конкурентоспроможності регіонів та зміцнення їхнього ресурсного потенціалу передбачає:

- реструктуризацію економічної бази регіонів і створення умов для диверсифікації на новій технологічній основі;
- прийняття певного нормативно-правового акту місцевим органом державної влади;
- розбудову та модернізацію інфраструктури, яка підвищить інвестиційну привабливість регіонів.

27. Депресивні території поділяються на такі групи:

- регіон;
- промисловий район;
- сільський район;
- селище;
- місто обласного, республіканського в АРК значення.

28. Основними інструментами державної регіональної політики є:

- надання субвенцій для забезпечення розвитку інфраструктури;
- забезпечення умов для створення нових підприємств;
- формування державної та регіональної інфраструктури залучення інвестицій;
- втілення європейських стандартів в життєдіяльність регіонів.

29. Згідно вітчизняного законодавства регіон це:

- територія Автономної Республіки Крим, області, міста Київ та Севастополь;
- суб'єкт системи адміністративно-територіального устрою України

30. Складовими державної регіональної політики є:

- соціальна,
- економічна;
- екологічна;
- гуманітарна;
- науково-технічна;
- інформаційна;
- урбаністична;
- зовнішньоекономічна;
- управлінська.

31. Система взаємопов'язаних документів державної регіональної політики включає:

- Стратегію розвитку України;
- Генеральну схему планування території України;
- Державна стратегія регіонального розвитку;
- Статут територіальної громади;
- Схеми планування територій на регіональному і місцевому рівнях.

32. Розвиток людських ресурсів передбачає:

- забезпечення високих стандартів навчання, доступного для працівників протягом усього періоду їхньої виробничої діяльності;
- збільшення народжуваності;
- активізацію співпраці між сферами освіти, науки та виробництва;
- забезпечення зайнятості.

33. Розвиток міжрегіональної співпраці передбачає:

- розширення міжрегіональної взаємодії;
- збільшення території регіону;
- розвиток транскордонного співробітництва.

34. Створення інституційних умов для регіонального розвитку передбачає:

- розширення фінансово-економічних можливостей територіальних громад;
- територіальна реформа;
- проведення адміністративно-територіальної реформи;
- узгодження дій усіх рівнів влади щодо розвитку регіонів.

35. Державною стратегією регіонального розвитку передбачено наступні фінансово-економічні інструменти регіонального розвитку:

- підвищення ефективності використання коштів з бюджетів;
- фіскальні інструменти (місцеві податки та збори, добровільні приватні кошти);
- місцеві запозичення;
- вдосконалення системи державних закупівель;
- підвищення ролі ЗМІ у висвітленні економічної складової розвитку регіону;
- операції із землею та нерухомістю.

36. Державною стратегією регіонального розвитку передбачено наступні інституційні інструменти регіонального розвитку:

- сприяння створенню спеціальних інституцій розвитку територій;
- створення нових підприємств;
- підтримка створення технопарків, бізнес-інкубаторів, ділових центрів тощо.

37. Елементами процесу стратегічного планування є

- оцінка конкурентних переваг і недоліків регіону;
- можливості та загрози щодо подальшого розвитку регіону.

38. Розвиток людських ресурсів передбачає:

- забезпечення високих стандартів навчання, доступного для працівників протягом усього періоду їхньої виробничої діяльності;
- збільшення народжуваності;
- активізацію співпраці між сферами освіти, науки та виробництва;
- забезпечення зайнятості.

39. Розвиток міжрегіональної співпраці передбачає:

- розширення міжрегіональної взаємодії;
- розвиток транскордонного співробітництва.

40. Створення інституційних умов для регіонального розвитку передбачає:

- розширення фінансово-економічних можливостей територіальних громад;
- проведення адміністративно-територіальної реформи;
- узгодження дій усіх рівнів влади щодо розвитку регіонів.

Дайте відповідь «так» або «ні» на запитання

41. Прогноз — це пошук реалістичного й економічно виправданого рішення, це зусилля, які докладаються з метою розрахувати майбутнє.

- так;
- ні.

42. Пошуковий прогноз носить управлінський характер, пов'язаний з можливістю прийняття на основі отриманих знань управлінського рішення. Він розробляється на основі наперед визначених цілей (нормативів)

- так;
- ні.

43. Нормативний прогноз носить здебільшого теоретико пізнавальний (науково-дослідний) характер, не враховує цілеспрямованих дій з боку суб'єктів управління. Його завдання—з'ясувати, як буде розвиватися досліджуваний об'єкт при збереженні існуючих тенденцій.

- так;
- ні.

44. Об'єктом прогнозування є економічні, соціальні, науково-технічні та інші явища й процеси в економіці країни, її галузях і комплексах.

- так;

- ні.

45. Об'єктом прогнозування виступає держава в особі державних органів управління певного ієрархічного рівня, економічні служби органів місцевого самоврядування, а також економічні служби підприємств та організацій різних форм власності.

- так;

- ні.

46. Концепція соціально-економічного розвитку регіону — це цілеспрямований комплексний документ, який включає систему найважливішої політики розвитку регіону в стратегічній перспективі на основі необхідної і достатньої економічної самостійності (стратегічні пріоритети, цілі, пропорції і механізми).

- так

- ні

47. Державне прогнозування економічного соціального розвитку України та її регіонів являє собою наукове передбачення ситуації, яка може скластися в перспективі залежно від використання тієї чи іншої стратегії розвитку.

- так;

- ні.

48. Суттєва різниця між планом і прогнозом полягає в тому, що в плані відображається та втілюється уже прийняте господарське рішення, а прогноз характеризує перспективні його контури.

- так;

- ні.

49. Об'єктом дослідження макроекономічних систем, зокрема прогнозування, планування і державного регулювання є агреговані показники, які відображають сукупність в інформаційних економічних одиниць, які складають одне ціле.

- так;

- ні.

50. Індикативне планування — це процес прийняття рішень, які мають обов'язковий характер (силу закону) для об'єктів планування. Директивні плани мають адресний деталізацією характер і відзначаються надмірною

- так;

- ні.

51. Метою системи освіти є створення в суспільстві умов, за яких кожна людина мала б можливість одержати освіту будь-якого типу і рівня та інших освітніх послуг закладів освіти.

- так;

- ні.

52. Локальні виробничі системи або кластери — це галузево-територіальні добровільні об'єднання підприємницьких структур, що тісно співпрацюють із науковими установами, громадськими організаціями та органами місцевої влади з і метою підвищення конкурентоспроможності власної продукції та сприяння економічного розвитку регіону.

- так;

- ні.

53. Технологічний парк – юридична особа або об'єднання на підставі договору про спільну діяльність юридичних осіб (учасників), головною метою яких є діяльність щодо виконання інвестиційних та інноваційних проектів, виробничого впровадження наукоємних розробок, високих технологій та конкурентоспроможної на світових ринках продукції.

- так;

- ні.

ІХ. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Методичне забезпечення навчальної дисципліни «Планування розвитку територій» передбачає:

- Робочу навчальну програму дисципліни.
- Плани, конспекти лекцій.
- Опорні плани-конспекти лекцій (для слухачів).
- Плани семінарських занять.
- Комплекс завдань для поточного контролю.
- Нормативно-правові акти України, що стосуються забезпечення вивчення основних тем дисципліни в електронному вигляді.

Глибокі знання теорії державного управління неможливі без обов'язкового поєднання пасивного, як правило, набуття слухачами певних знань на *лекціях* з активною і наполегливою підготовкою до практичних та семінарських занять і викладанням свого бачення (на основі вивчення відповідних законів, практики їх застосування та літературних джерел) щодо вирішення того чи іншого питання, вміння вести аргументовану полеміку, обстоювати свою точку зору на групових заняттях.

Семінарські заняття – це набуття слухачами навичок застосування здобутих знань при вирішенні тієї чи іншої проблемної життєвої ситуації.

Одержані слухачем на практичних заняттях оцінки враховуються при виставленні підсумкової оцінки з навчальної дисципліни «Планування розвитку територій».

Консультація – один із видів навчальних занять (індивідуальні або групові), що проводяться з метою отримання слухачами відповіді на окремі теоретичні чи практичні питання та для пояснення певних теоретичних положень або аспектів їх практичного застосування. У процесі консультацій (особливо поточного консультування) допускається діагностичне тестування знань слухачів для виявлення ступеня засвоєння окремих теоретичних положень, теорій, закономірностей, рівня сформованості практичних умінь і навичок та перевірки ефективності прийомів і методів навчання, що використовуються під час аудиторних занять.

Основними особливостями модульного структурування навчальної дисципліни є її здатність до:

- забезпечення обов'язкового опрацювання кожного компонента дидактичної системи і наочне його подання в модульній програмі та модулях;
- формування чіткої структуризації змісту навчання, послідовного викладу теоретичного матеріалу, забезпечення навчального процесу інформаційно-предметною системою оцінки і контролю засвоєння знань, що дозволяє коригувати процес навчання;
- передбачення варіативності навчання, адаптації навчального процесу до індивідуальних можливостей і потреб слухачів.

Кредит (залікова одиниця) – це уніфікована одиниця обсягу та вимірювання результатів навчання, досягнутих слухачем на певний момент виконання програми навчання.

Навчальний модуль – це задокументована, логічно завершена та відносно самостійна частина навчального курсу, сукупність теоретичних та практичних завдань відповідного змісту та структури з розробленою системою навчально-

методичного та індивідуально-технологічного забезпечення, необхідним компонентом якого є відповідні форми рейтингового контролю.

Змістовий модуль – система навчальних елементів, що поєднана за ознакою відповідності певному навчальному модулю.

Фонд кваліфікаційних завдань – це сукупність кваліфікаційних завдань, призначених для перевірки змістового чи навчального модуля.

Рейтинг (рейтингова оцінка) – це чисельна оцінка досягнень слухача, яка визначається за багатобальною шкалою в процесі виконання ним заздалегідь визначеної сукупності навчальних завдань.

Вивчення модуля завершується *модульним контролем* – перевіркою рівня засвоєння навчального матеріалу модуля. Модульний контроль проводиться на практичному занятті згідно з розкладом занять. Модульний контроль проводиться незалежно від виду підсумкового контролю навчальної дисципліни.

Підводячи *рейтинг* досягнень слухачів з навчальної дисципліни його максимальна кількість може складати 100 балів. Діагностуючи результати вивчення навчального матеріалу модулю чи змістовного модулю доцільно враховувати результати поточного оцінювання знань слухачів та відвідування занять, якщо вони були системно продуманими (наприклад, за відвідування заняття – 1 бал). У підсумковій рейтинговій оцінці необхідно враховувати й результати науково-дослідної роботи слухачів, їх участь в олімпіадах та інше (за рішенням кафедри).

Перед початком вивчення навчальної дисципліни чи окремого модуля, на вступній лекції, до слухачів необхідно довести всю необхідну інформацію, що стосується цілей навчальної дисципліни (модуля); термінів, порядку та умов здійснення модульного контролю; завдань для самостійного вивчення, що дозволить їм планувати свій навчальний час, забезпечить своєчасну та якісну підготовку до модульного контролю.

Індивідуальна робота слухача є формою організації навчального процесу, яка передбачає створення умов для реалізації його творчих можливостей через індивідуально-спрямований розвиток їхніх здібностей, науково-дослідну роботу і творчу діяльність.

Індивідуальні заняття проводяться з одним або кількома слухачами під керівництвом викладача за окремим графіком, складеним кафедрою, затвердженим завідувачем кафедри із зазначенням дня, часу, аудиторії та прізвища викладача, який проводить заняття, з урахуванням потреб і можливостей слухача.

Індивідуальне навчальне заняття проводиться з слухачами з метою підвищення рівня їх підготовки та розкриття індивідуальних творчих здібностей.

Індивідуальні навчальні заняття організуються за окремим графіком. Види індивідуальних навчальних занять, їх обсяг, форми та методи проведення, форми та методи поточного і підсумкового контролю (крім державної атестації) визначає викладач.

Звертаючись до опублікованих джерел слід враховувати динамізм законодавства й мати на увазі, що окремі положення можуть застаріти, втратити актуальність. Важливо також пам'ятати, що коментарі до законів є їх науковим тлумаченням, висловлені там позиції аж ніяк не можуть вважатись обов'язковими, істиною в останній інстанції, яка не підлягає критичній оцінці й оспорюванню. Авторитет відповідних джерел визначається ґрунтовністю аналізу й вагомістю аргументів, а не титулованістю авторів.

Х. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. *Берданова О.В.* Стратегічне планування: навч. посіб. / О.Берданова, В. Вакуленко, В. Тертичка. – Л.: ЗУКЦ, 2008. – 138 с.
2. Державна регіональна політика: Навч.посібн. / Н.М.Гринчук, В.М.Вакуленко, – К.: НАДУ, 2007 – 64 с.
3. *Основи регіонального управління в Україні.* Підруч. (з грифом МОН України) / За ред.: В.М.Вакуленка, М.К.Орлатого. – К.:НАДУ, 2011. – 635 с.
4. *Реформа публічного управління в Україні: виклики, стратегії, майбутнє:* Монографія / Нац.акад.держ.упр. при Президентові України; Відп.ред. І.А.Грицяк. – К.: "К.І.С.", 2009. – 240 с.
5. *Соловійов В.П.* Інноваційний розвиток регіонів: питання теорії та практики: Монографія / В. Соловійов В.П., Г. Кореянюк, І. Голова юк – К.; Фенікс, 2008. – 224 с.

Допоміжна

6. *Біла С.О.* Стратегії розвитку регіонів: шляхи забезпечення дієвості. Збірник матеріалів «круглого столу» / С. О. Біла. – К.: НІСД, 2011. – 88 с.
7. *Регіональний розвиток та просторове планування територій:* досвід України та інших держав – членів Ради Європи // В.С. Куйбіда, В.А. Негода, В.В. Толкованов. – К. Вид-во «Крамар», 2009. – 170 с.
8. *Європейські орієнтири місцевого і регіонального розвитку:* Збірник матеріалів та документів / Заг. Ред.. М. Пухтинського, О. Власенка. – К. : Вид-во Академії муніципального управління. 2009. 508 с.
9. *Розроблення та впровадження стратегічного плану розвитку регіону:* Практичний посібник / Бавран Б. Вігода А. Девідсон Г., Мамонова В., Федів І., Санжаровський І. За ред.. Санжаровського І. – К.: Вид-во К.І.С., 2008. – 214 с.
10. *Кутідзе Л.С.* Роль стратегічного планування у формуванні економічного потенціалу регіону / Л.С. Кутідзе // Вісник НУ «Політехніка»: Логістика. – 2009. – № 472. – С. 103-108.

Електронні версії начальних посібників та підручників

1. *Енциклопедія державного управління : у 8 т. /* Нац. акад. держ.упр. при Президентові України ; наук.-ред. колегія : Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. – К. : НАДУ, 2011.Т. 5 : Територіальне управління / наук.-ред. колегія : О.Ю Амосов (співголова), О.С.Ігнатенко (співголова) та ін. – 2011. – 408 с. [Ел. ресурс].- Режим доступу: <http://212.111.196.8:8081/ndi/encyclopedia/default.aspx>
2. *Пушкар З., Пушкар Б.,* Стратегічне планування регіонального розвитку // Українська наука: минуле, сучасне й майбутнє випуск 13, 2008р. [Електронний ресурс]:
Заголовок з екрану
http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Un_msm/2008_13/Puskar.pdf
3. *Кукса І.М., Гончаров Є.В. Черняков І.С.* Стратегічне планування соціально-економічного розвитку регіону [Електронний ресурс]: Заголовок з екрану
http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/vsunu/2011_17/Kulsa_Gonc.pdf